

Davos clausura els debats en un clima de fort pessimisme

■ Economistes, experts i polítics d'arreu del món es pregunten si la Xina i l'Índia podran ser motor econòmic mundial ■ Elie Wiesel, premi Nobel de la pau, lamenta que ningú pensi en els pobres

Redacció
DAVOS

La crisi financera i la perspectiva d'una recessió als Estats Units han obligat l'elit mundial dels negocis i de la política, reunits aquest cap de setmana al Fòrum Econòmic de Davos, a revisar el seu optimisme d'anys enrere i a analitzar amb molta més prudència les previsions per aquest 2008.

La por que es comenci a notar un fre del creixement global i la pregunta

sobre si la Xina i l'Índia seran els motors que tiraran de l'economia mundial si els EUA entren en recessió van ser els elements essencials que van marcar ahir la clausura d'aquesta prestigiosa reunió.

La Xina, l'Índia i la resta d'economies emergents tenen encara bones perspectives de creixement, però tothom es preguntava ahir si tenen capacitat suficient per salvar el planeta d'un brutal fre econòmic mundial.

Tots els debats que s'han fet els últims sis dies a

Davos no han servit per posar d'acord economistes, experts i polítics d'arreu del món.

Parers diversos

El fantasma de la recessió ha marcat tots els posicionaments malgrat que en la inauguració de la reunió, dimarts passat, la secretària d'Estat nord-americana, Condoleezza Rice, va afirmar rotundament que l'economia dels EUA "seguirà sent el motor que guia el creixement econòmic mundial".

Elie Wiesel (dreta) conversant amb l'exprimer ministre britànic, Tony Blair ■ S. W. / REUTERS

Per la seva part, el director gerent del Fons Monetari Internacional, Dominique Strauss-Kahn, va demanar una resposta "seriosa" i "mundial" a la situació actual i va fer una crida als governs perquè posin en pràctica mesures pressupostàries al servei del creixement i

no únicament dels instruments monetaris.

En una línia similar, el premi Nobel de la pau, Elie Wiesel, va aprofitar la seva intervenció en la clausura per palesar que aquests dies "s'ha parlat molt de recessió, de fre del creixement i de la necessitat de restaurar la

confiança, però a mi els que em preocupen són els pobres, els més dèbils". "Són ells els que necessiten confiança", va sentenciar Wiesel, alhora que posava de manifest que "aquests dies he sentit parlar molt de recessió, però ni una sola vegada s'ha parlat de Darfur". ■

TANTxTANT

Modest Guinjoan/
Josep Maria Llaurador

Aires de canvi al mercat laboral del Japó

El Japó ha estat un paradigma d'èxit productiu a escala global. Fins a aquest moment el seu funcionament s'ha caracteritzat en l'època moderna per unes relacions laborals marcades per trets singulars: l'empresa és la primera institució en la vida de les persones, per davant de la família, i a l'empresa es presta fidelitat màxima, horaris de treball fins a mitjanit, només es fan una part de les vacances respectant un codi no escrit; lloc de treball per a tota la vida, retribució diferida que fa que es cobri més amb l'antiguitat a l'empresa, sortir de copes fins a altes hores de la nit amb els companys

Les noves generacions ja no estan disposades a fer de la feina l'eix de les seves vides

forma part de la feina, i el fenomen *karoshi*: la mort per excés de feina... O les vagues que consisteixen a treballar més del que toca, en lloc de deixar de treballar.

No obstant això, des dels anys noranta i d'una manera cada vegada més marcada, sembla que s'està produint un canvi substancial en aquest esquema, i n'és una expressió ben clara el gran augment que experimenta la proporció de treballadors "no regulars" –temporals, a temps parcial i contractats– que, seguint el setmanari *The Economist*, ha passat del 19% l'any 1989 al 33% actualment. Guanyen menys de la meitat que els regulars, i no reben els múltiples beneficis ni la mateixa cobertura de seguretat social, i ja no són tractats com si formessin part de la família empresarial.

Les empreses simplement no poden continuar amb esquemes tan compromesos amb els seus treballadors com feien abans, i les noves generacions de treballadors sembla que ja no estan tan disposats a fer de la feina el centre de la seva vida, ni a acceptar les privacions i el paternalisme d'altres èpoques. Aquesta música ja fa temps que sona amb insistència a les nostres contrades. Canvi cultural, globalització...; però que cap competidor no es faci il·lusions: malgrat tot, hi ha Japó per molt de temps!

Aigües de Barcelona

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA, S.A.

PAGAMENT D'UN DIVIDEND A COMPTE DELS BENEFICIS DE L'EXERCICI 2007

El Consell d'Administració de Societat General d'Aigües de Barcelona, S.A., en la sessió celebrada el 28 de desembre de 2007, va acordar distribuir, a les accions actualment en circulació, un dividend a compte a càrrec dels beneficis de l'exercici 2007, segons el detall següent:

- Tipus d'operació: pagament d'un dividend a compte
- Codi ISIN: ES0141330C19
- Denominació del valor: accions de Societat General d'Aigües de Barcelona, S.A.
- Data de pagament: 11 de febrer de 2008
- Dividend brut per acció: 0,17500000 euros
- Retenció IRPF (18%): 0,03150000 euros
- Dividend net per acció: 0,14350000 euros

La quantitat retinguda, en els casos en què correspongui, ho serà de conformitat amb allò que disposa la normativa fiscal d'aplicació, amb caràcter general i per raó de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats, segons la naturalesa del perceptor, sense perjudici, si escau, de les especialitats que, per raó de la residència fiscal del perceptor, es poguessin aplicar.

La liquidació de l'esmentat dividend s'efectuarà a través dels mitjans que la Sociedad de Gestión de los Sistemas de Registro, Compensación y Liquidación de Valores, S.A. (Iberclear) posa a disposició de les entitats participants, i actuarà com a entitat pagadora la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, "la Caixa".

Barcelona, 28 de gener de 2008
President del Consell d'Administració
Jordi Mercader Miró